

JORNADES MÈDIQUES

Benvolguts Xics, com molts ja sabeu, els últims mesos membres de la colla han assistit a unes revisions mèdiques dutes a terme pel Dr. Jaume Escoda a les instal·lacions mèdiques de les pistes.

Per aquells que no heu patit aquestes revisions, i dic patit perquè no va ser exactament un massatge el que ens van fer allà, us en faré un breu resum.

Cada revisió durava una hora aproximadament i les fèiem d'un en un. La sessió es dividia en tres blocs: un estudi funcional, un de força i un d'exploració física.

Al primer, i com ja ho diu la paraula, es tractava de veure com funcionava el cos i això ho feien mitjançant una bicicleta estàtica. Primer et posaven una mascareta per saber com respiraves i també t'enganxaven una mena de ventoses pel cos que indicaven el pols. Un cop ja tenies tots aquests aparells, que semblen pocs, et feien pedalar i mantenir una velocitat determinada, durant un temps determinat, però t'augmentaven periòdicament la força de pedaleig, de manera que acabaves mantenint la mateixa velocitat fent una força bastant més elevada que la que havies començat a fer.

Després trobem l'estudi de força. Amb uns aparells, tres exactament, et mesuraven la força de les mans, de les cames i de la zona lumbar. I per finalitzar, l'exploració física. Aquesta part és la que et feien primer i la que durava més estona. Inclouia, entre d'altres, un electrocardiograma, per mirar el cor. Després, per mirar l'aparell respiratori et feien bufar per un tub, cosa que semblava fàcil, però que més d'un va haver de repetir. Amb una pinya molt gran et pessigaven la pell i et miraven el greix, i després et miraven la columna i et deien si tenies una cama més llarga que l'altra. També et medien, et pesaven i et miraven els peus, i em sembla que ja no et feien res més.

Després d'aquesta revisió ens van enviar un informe on explicava tot el que ens havien fet.

La nostra IV Diada i, evidentment, el nostre Carro gros han complert un dels principals objectius que tenien: obrir la colla a la ciutat i a la resta del país. En aquest últim aspecte, la via era molt clara: els mitjans de comunicació. De fet, ja des de la temporada passada vam començar a ser ben considerats en aconseguir i consolidar els castells de set i mig. Tot i la dificultat en alguns casos, vam aconseguir accedir als mitjans locals, amb més o menys continuïtat i vam tenir els primers contactes amb els mitjans nacionals. Aquesta temporada, el principal objectiu de la colla eren els castells de vuit, cosa que implicava un altre objectiu: establir un contacte continuat amb aquests mitjans. En aquest aspecte cal destacar la xerrada que va obrir la nostra Diada al museu, amb la participació de coneguts periodistes. I l'assoliment del quatre de vuit va significar el punt culminant d'aquest procés. Dins la premsa local, cal destacar especialment la primera retransmissió en directe que ens va fer Radio 7 Vallès, també les portades a EL 9 NOU i la Revista del Vallès –que a més va ser la primera portada en català d'aquesta publicació– i el reportatge de Granollers TV. Quant a la premsa nacional, pràcticament se'n a fer ressó tota ella. Especialment agradable van ser els reportatges per TV3 i la participació en tres programes de Catalunya Ràdio. També, però la premsa escrita ens va tractar força bé:

"Els Xics carreguen el seu 1r 4 de 8" l'AVUI pàg. 17

"Los Xics de Granollers coronan el 1er 4 de 8 de su historia" EL PERIÓDICO pàg. 18

"Els Xics carreguen el 4 de 8, el millor castell de la seva història" EL 9 NOU, portada.

"Els Xics aconsegueixen carregar el 4 de 8 al 1r intent" EL 9 NOU, pàg. 19

"Els Xics coronen el 4 de 8" Revista del VALLÈS, portada.

"Els Xics toquen el cel" pàg. 19

Xavier Ramos

ELS GLADIADORS DELS XICS

En Pedro Canelo parlava tot sovint del menjar peruà. Una idea va il·luminar-se al cap d'en Joan, el nostre estimat ex-cap de colla, i en aquell moment el món es va aturar uns instants. Era una gran idea, tot i que ell encara no en coneixia l'abast: era l'inici dels famosos Gladiadores, evidentment, del buen comer. Un reportatge de televisió sobre les societats gastronòmiques del País Basc va acabar de fer-nos decidir i les primeres reunions que vam tenir -en Joan, en Xavi i en JuanK- van acabar de donar forma al projecte. Només faltava decidir els petits detalls, que no eren imprescindibles per començar. I per fer-ho bé, una presentació a l'Europa, que va fer que tinguéssim dèficit de bon principi. Poc va durar, però, ja que aviat vam fer el primer sopar. Va ser el primer i l'únic que vam fer en un restaurant, tot i que la Carmeta -vam anar a Can Palau- ens va fer fer l'amanida a nosaltres i de poc no ens fa matar el gall dindi i tot! I quan anàvem pels cafès, el Gran Nicolau va aturar un altre cop el món en cridar als quatre vents el nom de la nostra societat: "Mecagondena!", va dir segons paraules textuals, "Los Gladiadores del Buen comer!". Una altra frase cèlebre del dia: "Si no calleu, no us en portaré!", va sortir de la boca de la sempre estimada Carmeta després de molt reclamar: "Chupito! Chupito!...".

Bé, no cal que us diguem que tothom qui vulgui es pot afegir als Gladiadores. Només fan falta dues condicions: ser home i que t'agradi el menjar (fer-lo i gaudir-ne).

Los Gladiadores

Per menjar bé,
bo i ràpid

